

PRILOGA „ZVONČKU“

Igorček.

*Igor, Igor, Igorček,
ti si solnček naš!
Ej, kako ti dobro je,
vedno se smehljaš.*

*Glavo s toplo čepico
ti pokrili smo,
pa v kožušček ta gorak
te zavili smo.*

*Pa ponese mo te zdaj
venkaj v lepi svet,
ki s krasoto zimsko je
ves oblit, objet . . .*

*Pa izlezal prsike boš
v desno, levo stran,
kjer razpet je snežni prš,
z biseri pretkan.*

*Srček bo ti vztrepetal,
od lepote vnet,
pa boš silil daleč tja,
daleč v beli svet.*

*Mamica te takrat bo
stisnila nasé
in s poljubčki rekla ti:
„Tu je dom zató!“*

*Tu je dom tvoj, Igorček,
tu-le kraj sroa,
in od tod te mamica
za ves svet ne da!“*

Modest.

